

FAGLIGT FÆLLES FORBUND

Juridisk Center
Kampmannsgade 4
1790 København V

CVR-nr. 31 37 80 28

Bjørn Elling
Advokat (H)

Journalnr.
AOS-2017-05-00038-001 BE/HC

6. juni 2023

Tekniske bemærkninger til **Forslag til Lov om ændring af lov om arbejds- skadesikring m.fl.**

Indledning

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) har indleveret 'Uddybende høringsvar vedrørende de enkelte bestemmelser med tilhørende bemærkninger'.

Høringsvaret indeholder en lang række praktiske og tekniske korrektioner til det fremsendte lovforslag på områder, hvor dette er uklart eller giver anledning til forståelsesmæssig tvivl.

I sit høringsvar beskæftiger AES sig dog hovedsageligt med forhold relaterende til myndighedernes administrative behandling. De uklarheder i lovforslaget, der omhandler parternes retsstilling, berøres stort set ikke.

På den baggrund indgives hermed tekniske bemærkninger til lovforslaget fsva. forholdet mellem skadelidte og forsikringsselskab.

Fagligt Fælles Forbund

Bjørn Elling
Advokat (H)

§ 1, nr. 7 (§ 17, stk. 1)

Tabet af erhvervsevne fastsættes på grundlag af forskellen mellem tilskadekomnes indtjeningsevne før arbejdsskaden og indtjeningsevnen efter arbejdsskaden, jf. stk. 2 og 3.

Med den foreslåede ændring af § 24 fastsættes skadelidtes før-løn nu konsekvent som den egentlige indtjening før skaden og ikke (som efter gældende ret) ud fra skadelidtes indtjeningsevne.

Lovforslaget bør derfor konsekvensrettes, så der i forhold til før-lønnen angives 'indtjening' i stedet for 'indtjeningsevne'

§ 1, nr. 8 (§ 17, stk. 3)

Stk. 3. Indtjeningsevnen efter arbejdsskaden fastsættes til tilskadekomnes indtjening på afgørelsestidspunktet, jf. dog stk. 4.

Modsat indtjeningen før skaden følger det af loven, at indtjeningsevnen efter skaden skal fastsættes ud fra en bredere skønsmæssig betragtning.

Det vil derfor være mere korrekt at angive, at indtjeningsevnen efter skaden fastsættes 'med afsæt i' tilskadekomnes indtjening på afgørelsestidspunktet.

§ 1, nr. 13 (§ 17a, stk. 2)

Stk. 2. Indtjeningsevnen før arbejdsskaden svarer til den årsløn, der er fastsat efter § 24, opreguleret til afgørelsestidspunktet.

Denne ændring medfører en fejlslutning i forhold til den foreslåede § 24, stk. 3, nr. 12 for skadelidte, som allerede var i fleksjob på skadestidspunktet.

Ændringen vil indebære, at:

- Skadelidtes indtjeningsevne før skaden fastsættes til skadelidtes egen indtjening.
- Skadelidtes indtjeningsevne efter skaden fastsættes til skadelidtes egen indtjening + kommunalt tilskud (jf. ASL § 17a, stk. 3).

§ 1, nr. 17 (§ 18a, stk. 1, nr. 2)

2) er uden for beskæftigelse eller i en opsigelsesperiode, der udløber inden start på uddannelsen,

Det er uhensigtsmæssigt, at skadelidte først kan påbegynde uddannelse efter opsigelsesperiodens udløb. Skadelidte vil da være sygemeldt frem til ansættelsesforholdets ophør, og unødigt være tvunget til at gå på sygedagpenge indtil næste semesterstart, frem for at kunne påbegynde uddannelse straks.

Det bør desuden udtrykkes klart, at der også er adgang til uddannelsesgodtgørelse i en opsigelsesperiode, når skadelidte selv har opsagt sit arbejde som følge af skaden, eller når opsigelsen beror på gensidig aftale mellem skadelidte og arbejdsgiver, så længe opsigelsen beror på skadens følger.

§ 1, nr. 17 (§ 18a, stk. 2, nr. 2)

2) tilskadekomne forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Ingen skadelidte med 10% mén kan varetage et ordinært job på almindelige vilkår.

Det vil indskrænke det potentielle anvendelsesområde markant, når der både stilles krav om, at skadelidte skal være stærkt invalideret og samtidig kunne fungere almindeligt på arbejdsmarkedet.

Selv en person med en invaliderende rygskada, der videreuddannes til et kontorjob, vil have tilbagevendende sygedage med rygsmerter, samt behov for hensyn under arbejde i form af regelmæssige pauser og adgang til afvekslende arbejdsstillinger.

§ 1, nr. 17 (§ 18b, stk. 1)

§ 18 b. For tilskadekomne, der opfylder vilkårene i § 18 a, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 2, træffer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om, at tilskadekomne kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse.

Der bør foreligge en tydelig stillingtagen til om uddannelsesgodtgørelse kan bevilges til nødvendig kompetencegivende for-uddannelse, f.eks. hvis skadelidte mangler et eller flere adgangsgivende fag for at kunne komme ind på selve hoveduddannelsen.

§ 1, nr. 17 (§ 18b, stk. 3)

Stk. 3. Uddannelsesgodtgørelsen udgør 83 pct. af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, dog minimum 110 pct. af den maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det bør tydeliggøres, om formuleringen skal forstås som

- a) Hvis (årsløn x 83 %) < 110 % af dagpengesats => ydelse udgør 110 % af dagpengesats, eller
- b) Hvis årsløn < 110 % af dagpengesats => ydelse udgør 83 % af 110 % af dagpengesats

§ 1, nr. 17 (§ 18c, stk. 3)

Stk. 3. Tilskadekomne skal straks give Arbejdsmarkedets Erhvervssikring besked med lægelig dokumentation, hvis tilskadekomne ikke har deltaget i uddannelsen på grund af længerevarende sygdom i mere end 30 dage.

Angivelsen af '30 dage' er for upræcis.

Er der tale om kalenderdage (man-søn), hverdage (man-fre), arbejdsdage (man-fre uden ferie/fridage) eller undervisningsdage (de konkrete ugedage, hvor skadelidte har undervisning, f.eks. mandag, tirsdag og torsdag)?

Tæller weekender, ferieperioder og lignende med, hvis der har været sygdom både før og efter?

Til sammenlignende illustration blev 120-dages reglen indført i funktionærloven i 1938 og forståelsen af denne har givet anledning til talrige problemstillinger, der har måttet prøves ved Højesteret, hvoraf flere fortsat verserer.

§ 1, nr. 17 (§ 18d, stk. 3)

Stk. 3. I sager om arbejdsulykker skal den selvforsikrede arbejdsgiver eller den sikringspligtige arbejdsgivers arbejdsulykkesforsikringsselskab refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssikring differencen mellem den udbetalte månedlige uddannelsesgodtgørelse, jf. stk. 1, og den andel af uddannelsesgodtgørelsen, som staten finansierer, jf. stk. 2.

Betegnelsen 'arbejdsulykkesforsikring' er forældet og ophørte med lovændringen i 1978. Den anerkendte og anvendte betegnelse er 'arbejdsskedeforsikring'.

§ 1, nr. 17 (§ 18e, stk. 1)

§ 18 e. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at tilskadekomne skal tilbagebetale uddannelsesgodtgørelse for perioder, hvor tilskadekomne har fået for meget udbetalt, jf. dog § 44, stk. 5, 1. pkt.

Det ville være ønskværdigt, hvis tilbagebetalingskrav vedr. uddannelsesgodtgørelse blev underlagt de almindelige regler om tilbagebetaling i ASL § 40a.

§ 1, nr. 17 (§ 18f)

§ 18 f. Hvis tilskadekomne har gennemført en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe afgørelse om tab af erhvervsevne efter anmodning fra tilskadekomne, hvis der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at tilskadekomne fortsat har nedsat evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, og tilskadekomne dokumenterer dette.

Ordet 'nye' forvirrer bestemmelsens forståelse, og kan med fordel udgå.

§ 1, nr. 17 (§ 18g, stk. 2)

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan der udbetales sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, barseldagpenge efter barselsloven eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter lov om aktiv socialpolitik til en tilskadekomnen, som efter påbegyndelsen af uddannelse med uddannelsesgodtgørelse opfylder betingelserne for syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Det er svært betænkeligt, at perioder med uddannelsesgodtgørelse under barsel tæller med i begrænsningen på 48 måneder. Derved reduceres skadelidtes periode med ret til uddannelse med godtgørelse reelt med barselsperioder.

En kvinde, der har 2 barselsperioder á 50 uger under uddannelsen, har dermed kun krav på uddannelse med ydelse i 25 måneder, modsat en person uden barsel, der har krav på 48 måneder.

Det har med en høj grad af sandsynlighed karakter af indirekte diskrimination.

§ 1, nr. 29 (§ 24, stk. 2)

Stk. 2. Årslønnen, jf. stk. 1 og 3, fastsættes på baggrund af oplysninger om tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde fra

indkomstregisteret. Er oplysningerne ikke tilgængelige i indkomstregisteret, fastsættes årslønnen på baggrund af oplysninger fra skatteforvaltningen. Er der hverken tilgængelige oplysninger i indkomstregisteret eller fra skatteforvaltningen, fastsættes årslønnen på baggrund af oplysninger om den faktiske samlede indkomst ved arbejde indhentet fra tilskadekomne eller andre relevante kilder eller standardsatser, jf. stk. 7.

Der savnes en stillingtagen til om undtagelsesbestemmelsen i 3. punktum finder anvendelse, hvis der forekommer stærkt afvigende oplysninger i Indkomstregisteret, eksempelvis ved meget markante spring i indtægten fra år til år.

Af udmøntningsnotat vedr. årslønsberegning fra marts 2023 fremgår i pkt. 3, at der ikke er hjemmel til at dispensere i disse tilfælde, men denne formulering har ikke fundet vej ind i lov eller bemærkninger.

§ 1, nr. 29 (§ 24, stk. 3)

Stk. 3. I følgende situationer fastsættes årslønnen ikke efter stk. 1:

Det vil være hensigtsmæssigt med en tydeliggørelse af, om årslønnen alligevel vil skulle fastsættes efter stk. 1, såfremt den derved bliver højere end ved benyttelsen af en eller flere undtagelsesbestemmelser.

§ 1, nr. 29 (§ 24, stk. 3, nr. 10)

10) Når tilskadekomne er nyuddannet på skadestidspunktet og endnu ikke har været beskæftiget mindst 1 indtægtsår, fastsættes årslønnen på baggrund af statistiske data over den gennemsnitlige indkomst for nyuddannede med den pågældende uddannelse. Hvis tilskadekomnes faktiske samlede indkomst ved arbejde på skadestidspunktet overstiger disse oplysninger, omregnes den faktiske samlede indkomst ved arbejde for den seneste sammenhængende periode med arbejde forud for arbejdsskaden til et helt indtægtsår.

Finder bestemmelsen også anvendelse i brancher med en garanteret og ufravigelig lønudvikling - eksempelvis hvis en skade overgår en advokatfuldmægtig, som efter udgangen af sin fuldmægtigperiode ville være blevet advokat?

Om end det anerkendes, at der er myndighedspraksis for at tage afsæt i lønnen for en nyuddannet, vil det endvidere være væsentlig mere retvisende at tage afsæt i gennemsnitslønnen for den pågældende branche, idet erhvervsevnetab skal kompensere skadelidte for dennes varige indtægtsnedgang i resten af sin erhvervsaktive karriere.

§ 1, nr. 29 (§ 24, stk. 3, nr. 12)

12) Når tilskadekomne arbejdede i fleksjob på skadestidspunktet, og tilskadekomne er bevilget eller visiteret til fleksjobbet den 1. januar 2013 eller senere, fastsættes årslønnen på baggrund af den faktiske samlede indkomst ved arbejde fra det konkrete fleksjob uden det kommunale tilskud. For tilskadekomne, der er bevilget eller visiteret til fleksjob før 1. januar 2013, fastsættes årslønnen på baggrund af antallet af timer og timelønnen i fleksjobbet.

Dette afsnit medfører uoverensstemmelse med ASL § 17a, stk. 3, hvoraf følger, at skadelidtes indtjeningsevne efter skaden består i både løn og kommunalt tilskud. Indtjeningsevnen før skaden vil dermed kun bestå i skadelidtes egen løn, hvorimod indtjeningsevnen efter skaden vil bestå i egen løn + kommunalt tilskud.

Formuleringen relaterende til 1. januar 2013 er desuden ukorrekt. Sondringen mellem nye og gamle fleksjob-regler er ikke, om skadelidte var bevilget/visiteret til fleksjob før/efter 1.1.2013, men om skadelidte var tiltrådt i det konkrete fleksjob, vedkommende havde på skadestidspunktet, før/fra 1.1.2013. Se ikrafttrædelsesbestemmelser til fleksjobreformen (lov 1380/2012).

Sidste punktum kan endvidere med fordel erstattes af '... som en forholdsmæssig andel af skadelidtes indtægt i fleksjobbet, opgjort på baggrund af antallet af effektive arbejdstimer'.

§ 1, nr. 29 (§ 24, stk. 4)

Stk. 4. Er tilskadekomne omfattet af to eller flere undtagelsesbestemmelser efter stk. 3, anvendes den undtagelsesbestemmelse, der vedrører tilskadekomnes erhvervsmæssige situation tættest på skadestidspunktet. Når tilskadekomne på skadestidspunktet samtidig er omfattet af to eller flere undtagelser efter stk. 3, skal årslønnen fastsættes efter den undtagelsesbestemmelse, der ud fra en samlet vurdering bedst afspejler tilskadekomnes erhvervsmæssige situation på skadestidspunktet.

Formuleringen er uklar og opstiller to forskellige fremgangsmåder, der skal anvendes på den samme situation.

Det kunne være ønskværdigt, at begge fremgangsmåder udgår, og at det i stedet angives, at der skal anvendes den fremgangsmåde, der giver skadelidte den bedste retsstilling.

§ 1, nr. 31 (§ 26, stk. 2)

Stk. 2. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

Det vil være hensigtsmæssigt at benytte lejligheden til at afklare en gammel usikkerhed om, hvorvidt arbejdsskademyndighederne også kan give forskud i form af midlertidig EET, når første EET-afgørelse er en endelig EET-afgørelse.

Gennemfører skadelidte f.eks. en 2-årig uddannelse som følge af skaden og overgår herefter i en slutstilling, vil myndighederne kunne træffe afgørelse om midlertidigt EET under uddannelsen, og derefter ny afgørelse om endeligt EET efter overgang til slutstilling.

Som følge af de lange sagsbehandlingstider træffes afgørelsen imidlertid nu ofte først så sent, at skadelidte på afgørelsestidspunktet er overgået til slutstilling - og første afgørelse bliver dermed den endelige afgørelse.

Det er omtvistet, om myndighederne i den forbindelse, indenfor rammerne af den nugældende lovgivning, har hjemmel til også at tilkende midlertidigt EET for uddannelsesperioden, eftersom skadelidtes situation - på afgørelsestidspunktet - ikke længere er uafklaret.

§ 1, nr. 36 (§ 29, stk. 2)

Den erstatningsansvarlige skadevolder, dennes ansvarsforsikringselskab eller et forsikringselskab, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsulykkesforsikringselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af bidrag, jf. § 55, når den erstatningsansvarlige skadevolder, dennes ansvarsforsikringselskab eller et forsikringselskab, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, har dækket godtgørelse, erstatning m.v. efter lov om erstatningsansvar, som tilskadekomne eller dennes efterladte har ret til som følge af arbejdsskaden.

Det skal angives tydeligt og i selve lovteksten, at skadelidte kan klage til AES over forsikringselskabet i indtrædelses-sager, og at indtrædelse er undergivet myndighedernes afgørelseskompetence, jf. ASL § 40.

Hvis ikke, kan forsikringselskaberne 'handle' indbyrdes om skadelidtes erhvervsevnetabserstatning, uden at skadelidte har nogen sanktionsadgang, udover at måtte anlægge sag ved de civile domstole (hvilket der ikke kan opnås retshjælpsdækning til).

§ 1, nr. 36 (§ 29, stk. 2)

Krav efter 1. pkt. omfatter erstatnings- og godtgørelsesbeløb af samme art, som arbejdsskadeforsikringselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har pligt til at betale på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes, og kan ikke overstige det beløb, som arbejdsulykkesforsikringselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som følge af arbejdsskaden har tilkendt den tilskadekomne eller dennes efterladte efter §§ 15 og 17-23 for samme tidsrum. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter § 2 i lov om erstatningsansvar sidestilles med erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17

Bestemmelsens sidste punktum er for unuanceret.

Erhvervsevnetab efter ASL § 17 findes i 3 variationer:

- Midlertidigt (løbende) EET

- Endeligt (løbende) EET
- Endeligt (kapitaliseret) EET

Der er kun midlertidigt løbende EET, som er en ydelse af samme art som tabt arbejdsfortjeneste, og som der er indtrædelsesret i, hvilket bør fremgå direkte af lovteksten. Der henvises til U.2002.730H m.fl.

§ 1, nr. 46 (§ 41, stk. 1)

Efter anmodning fra tilskadekomne eller efterladte eller på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings foranledning kan en afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af loven eller vedrørende erstatnings- og godtgørelsesspørgsmål, jf. § 11, genoptages, jf. dog stk. 2 -3. Det er en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og at den, der beder om genoptagelse, dokumenterer dette

Ordet 'nye' forvirrer bestemmelsens forståelse, og kan med fordel udgå.

§ 1, nr. 52 (§ 47, stk. 1)

§ 47. For afgørelser efter loven, der kan påklages til Ankestyrelsen, skal den administrative rekurs være udnyttet, før afgørelsen kan indbringes for domstolene. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser kan ikke indbringes for domstolene.

Det er svært uhensigtsmæssigt, når denne afgrænsning af domstolsprøvelse ifølge bemærkningerne også omfatter afgørelser truffet af forsikringsselskaberne.

Forsikringsselskabet er skadelidtes 'modpart' i sagen og skal varetage sine egne økonomiske interesser under sagens behandling.

Antallet af retssager fra forsikringsselskaber mod Ankestyrelsen vidner om en vis nidkærhed hermed.

Det vil være yderst kritisabelt, hvis et forsikringsselskabs utilstrækkelige orientering til skadelidte indebar, at skadelidte ikke påklagede en afgørelse fra forsikringsselskabet og dermed mistede retten til domstolsprøvelse af sagens materielle problemstilling.

§ 1, nr. 52 (§ 47, stk. 2)

Stk. 2. Søgsmål til prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt af tilskadekomne inden 12 måneder fra afgørelsen. Forsikringsselskaber, selvforsikrede statslige myndigheder, regioner, kommuner, arbejdsgivere og bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension skal anlægge sagen inden 6 måneder fra afgørelsen.

Skadelidtes søgsmålsfrist bør forlænges til 3 år eller helt bortfalde.

Den skadelidte borger vil kun yderst sjældent have midler til selv at føre retssag mod myndighederne.

Efter at have modtaget afgørelsen skal borgeren dermed først have denne vurderet ved advokat, dernæst søgt fri proces og endelig anlagt sagen.

Civilstyrelsen er ofte 1½-2 år om blot at behandle ansøgningen om fri proces, og den skadelidtes vil dermed i mange tilfælde blive frataget muligheden for prøvelse, hvis dennes frist alene er 1 år.

Samme forhold gør sig ikke gældende for forsikringsselskaberne, der behandler retssager for egne midler og ofte ved egne advokater, og dermed alene skal have rimelig tid til at vurdere og anlægge sagen.

Herudover er det uafklaret, hvornår fristen begynder at løbe fra, når:

- En part anmoder AST om at genoptage sagen, og AST ender med at genoptage, men søgsmålsfristen udløber inden afgørelsen om genoptagelse er truffet.
- AST anmodes om at genoptage, og træffer afgørelse om genoptagelse, og søgsmålsfristen udløber mens AST behandler genoptagelsessagen.

U.2023.2261Ø indikerer, at søgsmålsfristen vil kunne udløbe, selvom myndigheden har truffet egentlig materiel afgørelse om genoptagelse.

Dette bør derfor adresseres for at undgå situationer, hvor søgsmålsfristen udløber mens skadelidte eller forsikringsselskab er af den opfattelse, at sagen fortsat er under administrativ behandling.

§ 1, nr. 53 (§ 49a, stk. 1)

§ 49 a. Enhver arbejdsgiver kan tegne en voldsskadeforsikring, der dækker erstatning og godtgørelse efter lov om erstatningsansvar som følge af vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet fra personer, der drages omsorg for, mod ansatte, som er omfattet af arbejdsgivers sikringspligt, jf. § 48, stk. 1.

Begrebet 'voldsskadeforsikring' er misvisende.

Forsikringens dækningsområde er i bemærkningerne defineret som:

"Det afgørende for, om en skade er omfattet af ordningen, vil således være, om der er tale om en uagtsom eller forsætlig handling, der efter dansk rets almindelige regler vil medføre, at skadevolder bliver erstatningsansvarlig."

Dette er selve definitionen på en helt almindelige ansvarsforsikring, som de er alment kendt.

Det er unødvendigt komplicerende at skabe et nyt navn for noget, der allerede eksisterer i forvejen - og giver alene grobund for misforståelser.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt og mere retvisende, at betegnelsen 'voldsskadeforsikring' blot ændres til 'ansvarsforsikring'.

Herudover er det ikke korrekt, når det i bestemmelsen angives, at arbejdsgiveren har sikringspligt overfor ansatte.

Det er skadevolderens person og handlinger, der forsikres - ikke den skadelidte.

Den skadelidtes rettigheder udspringer alene af det forhold, at arbejdsgiver har tegnet forsikring for skadevolderens ageren, som den ansatte herefter udsættes for.

Det afgørende for, om man er omfattet af den dækningsberettigede personkreds, er dermed et spørgsmål om, hvorvidt skadevolderen er i varetægt hos, eller i øvrigt befinder sig et sted, hvor der drages omsorg om skadevolderen ved en virksomhed/myndighed/institution, som har tegnet voldsskadeforsikring for skadevolders handlinger.

§ 1, nr. 53 (§ 49a, stk. 1)

Forsikringen omfatter hændelser, som anerkendes som en arbejdsulykke, jf. § 6. Tilsvarende gælder for selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, jf. § 48, stk. 2, og selvforsikrede arbejdsgivere, jf. § 48, stk. 5.

Betegnelsen 'anerkendes' er udefinerbar og kan med fordel præciseres til enten at lyde

- 'er anerkendt', eller
- 'må formodes at blive anerkendt'

§ 1, nr. 53 (§ 49a, stk. 2)

Stk. 2. Arbejdsgivere for ansatte inden for socialområdet, ældreområdet, sundhedsområdet og undervisningsområdet, der er i særlig risiko for at blive udsat for vold, trusler eller andre voldsomme hændelser på arbejdet fra personer, de drager omsorg for, har pligt til at tegne en forsikring som nævnt i stk. 1 og 3, jf. dog stk. 4.

Det vil være hensigtsmæssigt, at bestemmelsen indledes med "Arbejdsgivere for ansatte inden for blandt andet socialområdet [...]"

Herudover kan udlændingeområdet med fordel indføjes. Ansatte på f.eks. asylcentre er svært udsat for voldshændelser, og det forekommer uhensigtsmæssigt at skadelidte i disse sager må henholde sig til statens hæftelsesansvar i medfør af bkg. 384/2006.

§ 1, nr. 53 (§ 49a, stk. 4)

Stk. 4. § 48, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for selvforsikrede arbejdsgivere for så vidt angår voldsskadeforsikringen, jf. stk. 1 og 2. Kommuner og regioner, der tegner voldsskadeforsikring efter stk. 1 eller 2, kan dog overføre deres risiko for hændelser til et forsikringsselskab. Hvis kommunen eller regionen har tegnet arbejdsulykkesforsikring, skal voldsskadeforsikringen tegnes som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen i samme forsikringsselskab, som forsikrer arbejdsgiveren mod ulykker, jf. § 50.

Med afsæt i praktiske erfaringer fra den nuværende forsikrings- og arbejdsskadeadministration er det urealistisk at antage, at statens forsikringsenheder tillige vil kunne varetage voldsskadeforsikring.

§ 1, nr. 53 (§ 49b, stk. 3)

Stk. 3. Erstatning og godtgørelse efter voldsskadeforsikringen, jf. § 49 a, stk. 1, udbetales senest 14 dage fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse. Udbetales beløbet efter dette tidspunkt, finder rentebestemmelsen § 26, stk. 3, 1. pkt., tilsvarende anvendelse fra udløbet af 14-dages-fristen.

Dette bør ændres, således at forrentning finder sted efter de regler, der fremgår i erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2.

Ydelser efter arbejdsskadesikringsloven indeksreguleres til afgørelsestidspunktet. Derved 'kurssikres' værdien af ydelserne.

Det er ikke tilfældet for ydelser efter voldsskadeforsikringen. Sådanne krav 'låses' med den værdi de havde på tidspunktet for kravets fremsættelse, og ved først at tilskrive renter, når forsikringsselskabet vælger at opgøre og udbetale kravet, bærer skadelidte dermed aktuelt 'tabet' på inflation m.v. som følge af forsikringsselskabets langsommelighed.

Det afværges ved at benytte forrentningsprincipperne fra EAL § 16, stk. 2, der 'kurssikrer' fra og med tidspunktet for kravets fremsættelse overfor forsikringsselskabet. Dermed bærer skadelidte kun kurstabet for sin egen langsommelighed.

Dette vil også i øvrigt skabe konsistens i forhold til, at kravene efter reglerne for voldsskade-forsikring i det hele opgøres efter erstatningsansvarsloven.

Alternativt må der som minimum ske 'kurssikring' efter de bestemmelser, som nu er indføjet i offererstatningsloven og patientskadelovgivningen, hvor der sker takstmæssig indeksregulering frem til udbetalingstidspunktet.

§ 1, nr. 57 (§ 82, stk. 3)

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsulykke, straffes med bøde

Der savnes en klar stillingtagen til, om skadelidte har påtaleret i forhold til dette.

AES og Arbejdstilsynet har ved flere lejligheder oplyst, at man af ressourcehensyn stort set ikke rejser bødesager mod arbejdsgivere, som undlader at anmelde skader.

Der er ikke tilført AES eller AT yderligere ressourcer, og denne tendens må derfor formodes at fortsætte.

Skadelidte vil til gengæld have et betydeligt incitament til selv at kunne foretage anmeldelse af en arbejdsgiver, som undlader eller helt nægter at anmelde.

§ 1, nr. 60 (§ 84a)

§ 84 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der gennemføres forsøg, hvorefter der delegeres afgørelseskompetence til udvalgte forsikringselskaber for så vidt angår afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet af arbejdsulykker, jf. § 40, stk. 1. 1. punktum gælder dog ikke sager, der skal behandles efter § 36, stk. 1.

De forvaltningsretlige rammer for forsikringselskabernes afgørelseskompetencer bør fastsættes ved lov.

Der er alvorlige betænkeligheder forbundet med denne afgørelseskompetence - ikke mindst, at forsikringsselskaberne træffer afgørelser om deres egne penge, og dermed agerer som skadelidtes modpart i sagen.

Efter fast praksis fra f.eks. A-kasse-området er private aktører med uddelegeret afgørelseskompetence ikke underlagt Ombudsmandens påtaleret, og kan heller ikke sanktioneres af øvre-myndighederne.

Herudover fremgår af bemærkningerne, at en afgørelse fra forsikringsselskabet er omfattet af lovforslaget om at afgrænse retten til domstolsprøvelse.

Har en skadelidte således undladt at klage over en afgørelse fra forsikringsselskabet, fordi forsikringsselskabet ikke har overholdt den forvaltningsretlige pligt til at meddele klagevejledning, er afgørelsen endelig og bindende, og skadelidte kan ikke få afgørelsen hverken underkendt eller domstolsprøvet.

Dette stiller stærkt øgede krav til lovgrundlaget for forsikringsselskabets ageren.

§ 1, nr. 60 (§ 84a)

Forsikringsselskabets afgørelse har samme retsvirkning for tilskadekomne som en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, herunder i forhold til genoptagelse, frister og forældelse. Tilskadekomne omfattet af forsøget vil inden for en frist på 4 uger fra modtagelsen af forsikringsselskabets afgørelse kunne anmode om at få sagen sendt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om anerkendelse af arbejdsskader, jf. § 40, stk. 1. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse træder herefter i stedet for forsikringsselskabets afgørelse, herunder i forhold til frister og forældelse.

Forsikringsselskaberne skal alene have kompetence til at træffe afgørelse om anerkendelse, ikke afvisning.

Lovforslaget bør følgelig korrigeres således, at hvis forsikringsselskabet ikke mener, at en sag kan/skal anerkendes, sender forsikringsselskabet sagen til AES, der da træffer afgørelse i første instans.

Bemærkninger, side 31

Herudover forpligtes visse offentlige og private arbejdsgivere til at tegne en ulykkesforsikring for ansatte, der er i særlig risiko for at blive udsat for vold på arbejdet fra borgere, som de drager omsorg for. Øvrige arbejdsgivere gives mulighed for det samme.

Fejlskrift. Skulle have været 'voldsoffererstatning', omend dog mere retvisende 'ansvarsforsikring'

Bemærkninger, side 31

Hvert år får cirka 15.000 tilskadekomne anerkendt en arbejdsulykke som en arbejdsskade, og cirka 4.000 tilskadekomne får anerkendt en erhvervssygdom, der kan knyttes til deres arbejde. Mange tilskadekomne kommer hurtigt tilbage til arbejdsmarkedet, men i 2.000-3.000 sager pådrager tilskadekomne sig en så alvorlig skade, at de får et tab af erhvervsevne som følge af skaden.

Værdierne 15.000, 4.000 og 2.000-3.000 er rettelig hhv. 12.000, 4.000 og 1.500.

Bemærkninger, side 37

Det foreslås derfor at give tilskadekomne mulighed for at tage en uddannelse med en særlig godtgørelse svarende til 83 pct. af deres hidtidige løn, dog minimum 110 pct. af den maksimale dagpengesats. I dag vælger få at tage en uddannelse.

Angivelsen er misvisende, og kan med fordel omskrives til 'som supplerer skadelidte op til'.

Der betales ikke erstatning svarende til 83 % af skadelidtes hidtidige løn. Erstatningen supplerer skadelidte op til 83 % af sin hidtidige løn.

Modtager skadelidte f.eks. elevløn under uddannelsen, får skadelidte kun erstatning for den resterende del af sit tab op til 83 %.

Bemærkninger, side 41

Tilskadekomne vil kunne anmode om at komme ind i ordningen med uddannelsesgodtgørelse igen én gang. Alternativt må den pågældende ansøge om sygedagpenge.

Forståelsesmæssig usikker formulering, der bør omskrives til, at 'Tilskadekomne vil have ret til at...'

Bemærkninger, side 41

Der vil være ret til sygedagpenge for en person, der på grund af længerevarende sygdom afbryder en påbegyndt uddannelse, hvor personen modtager uddannelsesgodtgørelse, hvis betingelserne for sygedagpenge i øvrigt er opfyldt. Tilskadekomne vil evt. senere kunne anmode om at få tilkendt uddannelsesgodtgørelse igen.

Formuleringen i sidste punktum er reelt indholdsløs. Hvad er retsstillingen? Har skadelidte ret til at få tilkendt uddannelsesgodtgørelse igen eller ej, og i så fald under hvilke omstændigheder?

Bemærkninger, side 42

For perioden, hvor tilskadekomne har modtaget uddannelsesgodtgørelse, tilkendes der ikke erhvervsevnetabserstatning, idet tilskadekomne modtager den særlige uddannelsesgodtgørelse i denne periode.

Det bør præciseres, at skadelidte har ret til midlertidigt erhvervsevnetab under den resterende del af uddannelsen, hvis uddannelsens længde strækker sig eller forlænges til ud over 48 måneder.

Bemærkninger, side 42

Da der er tale om en ny ordning, vil implementeringen løbende blive overvåget, så der kan foretages tilpasninger, hvis det er nødvendigt. Det vil ske med inddragelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, fagforeninger, arbejdsgiverorganisationer, KL og forsikringsselskaber.

Det er et lovgivningsmæssigt nybrud, at forsikringsselskaberne inddrages i dette. Aktuelt inddrages bestyrelsen og arbejdsmarkedets parter.

Det er ikke udelukket, at der kan sidde repræsentanter fra 2 parter på skadevolder-siden (forsikring og arbejdsgiver-repræsentant), men der skal i givet fald være 'balance i regnskabet' derved at der også indføres en yderligere repræsentant fra skadelidte-siden.

Bemærkninger, side 45

Jobcenteret vil have pligt til at tilbyde samtalen. For personen vil samtalen derimod være frivillig.

Det er en forudsætning for at kunne tilkendes uddannelsesgodtgørelse, at skadelidte selv byder ind med uddannelsesforslag overfor kommunen.

Mødet er dermed teknisk set frivilligt, men det er en forudsætning for at kunne få bevilget uddannelsesgodtgørelse, at skadelidte deltager og fremkommer med uddannelsesønsker.

Det kan overvejes, om angivelsen af, at deltagelse er 'frivillig' under disse omstændigheder bør omformuleres.

Bemærkninger, side 47

Det foreslås videre, at samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale i kontaktforløbet efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller en opfølgningssamtale i opfølgningsforløbet efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge. For personer, som har et kontaktforløb/opfølgningsforløb, kan samtalen således medregnes i antallet af jobsamtaler/opfølgningssamtaler, som skal holdes i kontaktforløbet/opfølgningsforløbet.

Træder samtalen i stedet for en kommunal opfølgningssamtale, må der som udgangspunkt forudsættes at være mødepligt.

Bemærkninger, side 48

Jobcenteret vil skulle videregive personens egne oplysninger om den uddannelse, som personen ønsker at deltage i, med uddannelsesgodtgørelse.

Bør omformuleres, således at det fremgår, at der skal indleveres en prioriteret liste over skadelidtes ønsker til uddannelser - ellers bliver skadelidte kastet frem og tilbage i systemet, hvis skadelidte kun foreslår én, og den afvises.

Kommunen bør også have adgang til selv at supplere med flere forslag til relevante uddannelser, hvis skadelidte ikke kan komme med et tilstrækkeligt antal egnede selv.

Bemærkninger, side 55

Ved selvforskyldt ledighed pålægges medlemmet en karantæne på 3 uger. Er medlemmet inden for de seneste 12 måneder forud for den selvforskyldte ledighed blevet selvforskyldt ledig, bortfalder retten til dagpenge. Dagpengeretten er bortfaldet, indtil medlemmet som fuldtidsforsikret har fået indberettet 300 løntimer i en periode, der dækker 3 måneder, ved månedsindberetninger eller 276 løntimer.

Det bør præciseres, om opsigelse af arbejde med henblik på at påbegynde uddannelse med uddannelsesgodtgørelse anses for selvforskyldt ledighed.

Bemærkninger, side 64

Flere private forsikringsselskaber tilbyder derfor i dag en såkaldt aktiv skadesbehandling ud over det, de er forpligtede til efter loven.

'Aktiv skadesbehandling' dækker over andre aktiviteter. Den i branchen alment anerkendte betegnelse er 'fastholdelsesindsats'.

Bemærkninger, side 65

Forslagets formål er i størst mulig udstrækning at skabe mulighed for, at selvforsikrede arbejdsgivere kan afholde udgifter til konkrete indsatser, der understøtter tilskadekomnes fortsatte arbejdsmarkedstilknytning i tilfælde, hvor udgifterne ikke kan afholdes inden for arbejdsskadesikringsloven eller sundhedslovgivningen.

Det bør angives klart, at et forsikringsselskabs eller en selvforsikret arbejdsgivers tilbud til skadelidte om at deltage i en fastholdelsesindsats er et frivilligt tilbud, og at afvisning af at deltage ikke kan sanktioneres.

Bemærkninger, side 71

Det indebærer ligeledes, at en række grupper, som med gældende praksis ville få deres faktiske indkomst ved arbejde omregnet til en fuldtidsårsløn, fremover vil opleve at få udmålt en erstatning for erhvervsevnetab, der er mere objektivt baseret på den tilskadekomnes bedste faktiske indtægtsår inden for de seneste 5 år forud for skaden.

Beregningen bliver ikke mere objektiv - kun lavere. Årsløn fastsættes allerede nu efter den objektive indkomst.

Det er desuden generelt politisk uheldigt at anvende betegnelsen 'objektivt' i denne sammenhæng.

Bemærkninger, side 73

Tilskadekomne kan fortsat rejse krav om differenceerstatning i det omfang erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven overstiger erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven.

Skrivefejl. Skulle have stået '... i det omfang erstatningen efter erstatningsansvarsloven overstiger...'

Bemærkninger, side 73

Når tilskadekomnes potentielle erhvervsevne efter skaden og tilskadekomnes faktiske indtægt efter skaden er fastsat, fastsættes tabet af erhvervsevne som forskellen i "erhvervsevnetabsprocenten". Det drejer sig om sager efter både § 17 og § 17 a i arbejdsskadesikringsloven.

Skrivefejl. I stedet for 'potentielle erhvervsevne efter skaden' skulle have stået 'indtjening før skaden' eller 'indtjeningsevne før skaden'.

Herudover kan 'faktiske indtægt efter skaden' mere korrekt skrives som 'indtjeningsevne efter skaden'.

Bemærkninger, side 76

For at styrke incitamentet til, at personer, som er visiteret til fleksjob, udnytte deres resterhvervsevne bedst muligt og derved begrænse deres tab, foreslås det, at en kommunes afgørelse om en sanktion i ledighedsydelsen, jf. § 76, § 77 a, stk. 3-4 eller § 77 b, stk. 1, jf. dog stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik på grund af, at tilskadekomne ikke har opfyldt sin rådighedsforpligtelse, vil medføre fradrag i fremtidig udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne.

De konkrete beregningsprincipper for fradraget er ikke nærmere defineret i forarbejderne.

Bemærkninger, side 78

Den nuværende retstilstand indebærer, at tilskadekomne kan få kompensation efter både erstatningsansvarsloven i form af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og efter arbejdsskadesikringsloven i form af midlertidig erstatning for erhvervsevnetab, uanset kompensationen dækker et indtægtstab for samme periode. Det er ikke muligt at rejse et tilbagebetalingskrav mod tilskadekomne.

I forlængelse af sidste punktum kan med fordel angives, at for meget udbetalt tabt arbejdsfortjeneste kan modregnes i fremtidige krav herpå, jf. U.2018.3314V

Bemærkninger, side 78

Den nuværende retstilstand indebærer videre, at tilskadekomne i en række sager må vente med at få udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven, indtil der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven.

Fejlskrift. Skulle rettelig have været "... indtil der er truffet midlertidig afgørelse..."

Bemærkninger, side 78

Ansvarsforsikringselskaberne undlader således i nogle sager at udbetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, når tilskadekomne har fået tilkendt en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne efter § 17, stk. 3, i arbejdsskadesikringsloven og udbetaler først erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har truffet den endelige erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven.

Fejlskrift. Skulle rettelig have været "... når tilskadekomne afventer en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne..."

Kapitlet er generelt kendetegnet ved en fejlagtig antagelse om, at det er endelige afgørelser, der medfører tilbageholdelse af tabt arbejdsfortjeneste. Det er ikke tilfældet. Det er mens der afventes midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab, at tilbageholdelse finder sted.

Spørgsmålet om tilbageholdelsesretten blev behandlet i Højesteret, der med dommen U.2022.2136H fastslog, at tilbageholdelse af tabt arbejdsfortjeneste, mens der blev afventet midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab, var uberettiget. Trods dette er praksis fortsat.

Bemærkninger, side 79

Ved udbetalingen af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven fradrages den midlertidige erstatning for tab af erhvervsevne, som tilskadekomne har modtaget i samme periode, hvor pågældende er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, jf. § 2, stk. 2, i erstatningsansvarsloven.

Det kunne med fordel præciseres, at det som fradrages er "... den midlertidige erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven, som..."

Bemærkninger, side 79

Forslaget indebærer således, at al erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og

erstatning for tab af erhvervsevne efter §§ 2, 5 og 8 i erstatningsansvarsloven anses for erstatning af samme art som erstatning for tab af erhvervsevne efter §§ 17 og 17 a, herunder midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne, og som uddannelsesgodtgørelse efter forslaget til § 18 d i arbejdsskadesikringsloven.

Misvisende formulering.

- Tabt arbejdsfortjeneste er af samme art som midlertidig EET efter ASL og er af samme art som uddannelsesgodtgørelse
- Erhvervsevnetab efter EAL (både midlertidigt og endeligt) er af samme art som endelig EET efter ASL

Bemærkninger, side 79

Det bliver dermed muligt for ansvarsforsikringsselskaberne og forsikringsselskaber, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, også at udbetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for tab af erhvervsevne efter §§ 2, 5 og 8 i erstatningsansvarsloven, uanset der verserer en arbejdsskadesag – uden at risikere at skulle kompensere et indtægtstab, som også dækkes efter arbejdsskadesikringsloven.

Det er ikke nok, at det angives som en potentiel mulighed for forsikringsselskaberne til at betale erstatning løbende. Det giver ikke noget incitament til faktisk at betale, og så fortsættes den aktuelle tendens med at tilbageholde erstatning blot.

Det bør angives udtrykkeligt, at skadelidte har krav på at forsikringsselskabet løbende betaler, også mens der afventes en midlertidig EET-afgørelser efter ASL, ligesom Højesteret fastslog med U.2022.2136H.

Bemærkninger, side 83

Forsikringsselskaber, der indgår i forsøget, vil få tillagt samme adgang til at indhente oplysninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har. Det

forudsættes, at reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven vil gælde for forsikringsselskabernes behandling af sager i forsøget, herunder at forsikringsselskaberne skal overholde alle de forvaltningsretlige krav, der i dag gælder for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det er stærkt betænkeligt, at forsikringsselskabet - som skadelidtes modpart - får ubegrænset adgang til at indhente oplysninger, idet de samme oplysninger skal anvendes til at varetage forsikringsselskabets egne interesser, der er modstridende med skadelidtes.

Selskabets adgang til at indhente oplysninger bør begrænset til den beskadigede legemsdel og alene fra skadestidspunktet og frem.

Er sagen så kompleks, at yderligere undersøgelser eller materiale er nødvendigt, må forsikringsselskabet oversende den til AES til behandling.

Bemærkninger, side 83

Der er således ingen retssikkerhedsmæssige udfordringer med hensyn til at overlade afgørelseskompetence til forsikringsselskaberne for så vidt angår afgørelsen om anerkendelsesspørgsmålet i sager om arbejdsulykker.

Angivelsen er fejlbehæftet og stærkt misvisende. Der er betydelige retssikkerhedsmæssige udfordringer.

Forsikringsselskabet er skadelidtes modpart i sagen og skal varetage sine egne økonomiske interesser.

Forsikringsselskabet er heller ikke bundet af myndighedernes praksis, og deres adfærd kan ikke indbringes for Ombudsmanden.

Yderligere vil samme forsikringsselskab også typisk være ansvarsforsikringsselskab i en sideløbende ansvarssag, der ofte udmønter sig i en retssag.

Forsikringsselskabet vil dermed ofte både skulle agere som 'substitutmyndighed' i en arbejds-skadesag samtidig med at de er modpart i en verserende retssag med skadelidte.

Bemærkninger, side 93

Endvidere foreslås det, at der indføres en frist for at indbringe Ankestyrelsens afgørelser for domstolene. Formålet med søgsmålsfristen er at sikre, at der efter en fastsat periode ikke kan rejses tvivl om gyldigheden af en afgørelse om en arbejdsskade. Dette medvirker til, at især tilskadekomne kan indrette sig og disponere i forhold til de administrative afgørelser. Herudover vil det samlede sagsforløb for visse sager blive kortere, idet nogle retssager i dag anlægges flere år efter seneste afgørelse.

Det bør angives, at det forhold, som afgørelsen vedrører, heller ikke kan prøves under en senere retssag i anledning af samme skade.

Et forsikringsselskab, der ikke har overholdt søgsmålsfristen, skal dermed ikke have processuel adgang til at prøve f.eks. en anerkendelses- eller ménafgørelse under en senere retssag om erhvervsevnetab.

Bemærkninger, side 93

Det foreslås, at fristen skal være differentieret af hensyn til, at tilskadekomne som privatperson ofte har færre ressourcer og mindre erfaring end forsikringsselskabet i at anlægge retssager. Endvidere vil tilskadekomne inden for fristen kunne ansøge om fri proces eller retshjælpsdækning via eget forsikringsselskab til at indbringe sagen for domstolene.

Sidste punktum er fejlbehæftet, derved at der ikke kan opnås retshjælpsdækning til retssager om arbejdsskadesager.

Det er endvidere ikke ansøgning om fri proces, der er relevant for skadelidtes søgsmålsfrist, men Civilstyrelsens afgørelse om fri proces. Denne har ofte en sagsbehandlingstid på over 1 år.

Bemærkninger, side 94

Partierne bag aftalen om arbejdsskadeområdet er enige om, at grænsen for aldersnedsættelse for størrelsen på méngodtgørelsen skal øges med ét år ved næstkommende hævelse af pensionsalderen. Aftalepartierne er derfor enige om at hæve tidspunktet for nedskrivningen af méngodtgørelsen som følge af alder med et år fra 1. juli 2035.

Det kan med fordel præciseres, om der er tale om enkeltstående forhøjelse, eller om intentionen er, at grænsen for aldersnedsættelse løbende vil skulle justeres i takt med at pensionsalderen forhøjes.

Bemærkninger, side 109

Forslaget betyder også, at andre personer, som midlertidigt har sin gang på arbejdspladsen, f.eks. en håndværker, som er hyret til at udføre et stykke arbejde, men som er selvstændig eller ansat af en anden sikringspligtig arbejdsgiver, eller en besøgende på en institution, ikke vil være omfattet af ordningen. Personer, som har en anden arbejdsgiver, vil dog kunne sikres af deres egen arbejdsgiver.

Angivelsen i sidste punktum er forkert.

Der kan ikke tegnes ansvars-/voldsskadeforsikring, som dækker egne medarbejdere mod ansvarspådragende handlinger begået af 3. part.

Det er den skadevoldende person, der forsikres, og dermed personens handlinger. Offeret kan ikke forsikres.

Bemærkninger, side 109

Forsikringen skal efter forslaget dække personskade, som følge af voldsomme hændelser, der forvoldes af en skadevolder, som institutionen drager omsorg for. Dette gælder for det første skader, der efter de gældende

regler vil være omfattet af offererstatningsloven. Forsikringen forventes således at dække situationer, som skaber et ansvarsgrundlag ud fra almindelige culpabetragtninger.

Der savnes en angivelse af, hvad rækkefølgen for hæftelse er i forhold til krav efter erstatningsansvarsloven.

At ydelser efter arbejdsskadesikringsloven er primære, er velkendt, men det ses ikke angivet, om nogen af ydelserne efter erstatningsansvarsloven er primære i forhold til andre.

Hvis en tilskadekomst f.eks. både er dækningsberettiget efter

- alm. culpa-ansvar
- voldsskadeforsikring
- offererstatningsloven.

Hvem skal skadelidte da (først) rejse sit krav overfor?

Eller har skadelidte valgfrihed, og kan f.eks. gå efter voldsskadeforsikringen for det fulde beløb, hvorefter denne må kræve refusion fra de øvrige ansvarssubjekter?

Ydermere bør formuleringen "Forsikringen forventes således at..." ændres til "Forsikringen forventes herudover at..."

Bemærkninger, side 110

Det foreslås, at arbejdsgivere, der har tegnet arbejdsulykkesforsikring, og som skal eller ønsker at tegne voldsskadeforsikringen, skal tegne den som en udvidet del af arbejdsulykkesforsikringen i samme forsikringsselskab, som forsikrer arbejdsgiveren mod arbejdsulykker. Det betyder, at arbejdsgiveren skal tegne en udvidet arbejdsulykkesforsikring, som også dækker skader, som er forårsaget af vold, i samme forsikringsselskab, hvor arbejdsgiveren i forvejen har tegnet forsikring mod ulykker.

Forkert formulering. En udvidet arbejdsulykkesforsikring er noget helt andet.

Den meste korrekte formulering ville være 'ansvarsforsikring' eller - hvis terminologien i lovforslaget fastholdes - voldsskedeforsikring.

Bemærkninger, side 112

Der forventes ligeledes at blive fastsat regler om tilskadekomnes medvirken m.v. til sagsoplysningen svarende til, hvad der gælder for Erstatningsnævnet efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, og hvad der gælder for andre myndigheder efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Dette forekommer unødvendigt komplicerende.

Voldsskedeforsikringsselskabet er et helt almindeligt forsikringsselskab, og forsikringen er en helt almindelig ansvarsforsikring. Sagen bør derfor også behandles som sådan.

Formuleringen kan med fordel ændres til "... hvad der gælder for øvrige skadelidte, der anmelder sager til en privat ansvarsforsikring."

Bemærkninger, side 131

I forhold til forslaget i § 1, nr. 17, om at indføre uddannelsesgodtgørelse og de tilhørende konsekvensændringer, lægges der op til, at uddannelsesgodtgørelsesordningen indføres med virkning fra 1. juli 2024, men at tilskadekomne, der retter henvendelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og ønsker uddannelsesgodtgørelse, vil kunne tilkendes uddannelsesgodtgørelse i sager, der er anmeldt inden lovens ikrafttræden, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring først træffer afgørelse om tilkendelse af mén på mindst 10 pct., efter loven er trådt i kraft. Dette for at medvirke til, at flest muligt opnår tilknytning til arbejdsmarkedet ved hjælp fra uddannelsesgodtgørelsen hurtigst muligt.

Det afgørende kriterium er ikke om eller hvornår der faktisk træffes ménafgørelse.

Bevilling af uddannelsesgodtgørelse beror på, om og hvornår AES vurderer, at der i sagen må formodes at blive tilkendt 10 % mén eller derover.

Bemærkninger, side 133

Desuden vil visse forsikringselskaber efter forslaget til § 40, stk. 2, få tillagt samme adgang til at indhente oplysninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i det omfang, de skal deltage i det foreslåede forsøg med afgørelseskompetence. Det drejer sig om enhver oplysning om tilskadekomne og den hændelse eller påvirkning, der har ført til den anmeldte ulykke, som forsikringselskabet skønner er af betydning for sagens behandling. Oplysningerne, som også kan indeholde f.eks. helbredsoplysninger, kan indhentes fra arbejdsgivere, ansatte, regioner, kommuner, jobcentre og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m.v.

Det er for vidtrækkende, at lade forsikringselskabet indhente 'enhver oplysning' og indebærer, at forsikringselskabet ukritisk og uden sagligt formål kan tilvejebringe personfølsomme oplysninger uden forinden at foretage en konkret vurdering af disses berettigelse.

Formuleringen må præciseres således, at der ikke uden særlig og dokumenteret begrundelse kan indhentes akter fra inden skaden eller vedrørende sekundære helbredsforhold.

Bemærkninger, side 141

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at hvis forslaget havde medført indirekte forskelsbehandling på grund af køn, så er betingelserne for undtagelse efter ligestillingsloven opfyldt.

Dette er næppe korrekt. Som minimum er det behæftet med processuel usikkerhed. Se i denne retning C-318/13 (X-dommen).

Bemærkninger, side 156

Det er således den enkelte selvforsikrede arbejdsgiver, som har besluttet sig for at benytte ordningen, som konkret skal vurdere, om der er et potentiale for, at tilskadekomne med en særlig indsats kan bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det betyder, at tilskadekomne ikke har retskrav på at få en behandling eller indsats efter den foreslåede bestemmelse.

Bør tilføjes afslutningsvist, at "... ligesom skadelidtes deltagelse vil være valgfri og ikke udtryk for manglende iagttagelse af tabsbegrænsningspligt, hvis den afvises."

Bemærkninger, side 167

Det er den direkte konsekvens af, at årslønnen fastsat efter § 24 anvendes direkte ved fastsættelsen af tilskadekomnes potentielle erhvervsevne efter § 17, stk. 2. De særlige hensyn, der indgår i vurderingen af tilskadekomnes potentielle erhvervsevne, hvis skaden ikke var sket, ikke længere indgår i vurderingen af tabet af erhvervsevne efter forslaget.

Der er noget galt med sætningskonstruktionen i sidste punktum.

Bemærkninger, side 167

For tilskadekomne, der ikke har arbejdet fuld tid på skadestidspunktet, f.eks. grundet deltidsansættelse eller ansættelse med sæsonledighed, vil det som udgangspunkt være tilskadekomnes faktiske lønindtægt, der anvendes ved fastsættelsen af årslønnen efter § 24 – og dermed også som udtryk for tilskadekomnes indtjeningsevne før arbejdsskaden.

Det vil være ønskværdigt, at man rent politisk gjorde det tydeligt, at man var bekendt med og med åbne øjne accepterede, at ændringen indebærer en markant underkompensation af det faktiske indtægtstab for skadelidte, der inden skaden arbejdede på deltid.

Bemærkninger, side 168

Dette betyder, at tilskadekomne, der arbejder på deltid, ikke vil være berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter forslaget, hvis tilskadekomne genoptager arbejdet med samme timetal og til samme løn som inden arbejdsskaden.

Formuleringen synes at støtte på en fejlagtig antagelse om, at skadelidte med den aktuelle lovgivning får erstatning under disse omstændigheder. Det er ikke tilfældet. Ændringen indebærer alene, at det fradrag for deltidsarbejde, der allerede nu foretages, fremover vil blive ske dobbelt.

Bemærkninger, side 171

Det fremgår af den gældende § 17, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, at ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Formuleringen kunne med fordel forlænges med " ... herunder også i lyset af de muligheder eller begrænsninger, der måtte være i arbejdsudbuddet i skadelidtes lokalområde."

Bemærkninger, side 175

Denne vurdering foretages på baggrund af den aktuelle erhvervsmæssige situation, der opstår efter ophøret af uddannelsesforløbet. Det kan indgå i vurderingen, såfremt tilskadekomnes helbredsmæssige situation eventuelt har ændret sig siden pågældendes visitation til uddannelsesgodtgørelsen.

Set i forhold til, at lovens sigte er at reducere skønnet, vil dette medføre et betragteligt og komplekst skøn, som må forventes udfordret i mange sager. Det ville være mere hensigtsmæssigt blot at lade tabsbegrænsningen udgå.

Bemærkninger, side 176

Den foreslåede ændring i § 17, stk. 3, betyder, at uddannelsesgodtgørelsen træder i stedet for midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne for samme skade. Det betyder, at der ikke tilkendes midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17, stk. 3, for perioden, hvor der udbetales uddannelsesgodtgørelse for samme skade. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 18 e, stk. 3.

For at undgå misforståelser bør det angives, at der kan tilkendes midlertidigt EET frem til overgang til uddannelsesgodtgørelse, og - hvor forholdene giver anledning til det - også efter, f.eks. hvis skadelidtes indtjeningsevne efter endt uddannelse kræver yderligere udredning.

Bemærkninger, side 190

Vurderingen kan tidligst ske samtidig med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om den anmeldte skade kan anerkendes som en arbejdsskade og dermed er omfattet af loven.

Ordet 'kan' i sætningen "... skaden kan anerkendes..." er meningsforstyrrende og bør udgå

Bemærkninger, side 190

Det vil være en processuel beslutning som led i den samlede arbejdsskadesag, om hvorvidt mulighederne for omskoling via en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse skal afsøges yderligere hos kommunen, inden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om enten tildeling af uddannelsesgodtgørelse eller udmåling af erstatning for

erhvervsevnetab. Tilskadekomne eller forsikringsselskabet vil derfor ikke kunne klage til Ankestyrelsen, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke finder, at der er grundlag for at indhente kommunens vurdering, fordi tilskadekomne ikke er omfattet af målgruppen, ligesom forsikringsselskabet ikke kan klage over, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indhenter kommunens vurdering.

Hvis tilkendelsen af uddannelsesgodtgørelse er betinget af en forudgående administrativ vurdering fra AES om, hvorvidt der skal indledes en sag, er det formentlig i strid med det Ombudsmandsskabte afgørelsesbegreb at fratage skadelidte klageadgang i forhold til den forudsætningsvise administrative vurdering

Bemærkninger, side 191

Derimod vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings endelige beslutning om, hvorvidt tilskadekomne efter indhentelse af oplysninger fra kommunen kan tage en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b, være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, som tilskadekomne og forsikringsselskabet kan klage over til Ankestyrelsen. Tilskadekomne vil ligeledes kunne anmode Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at tage stilling til § 18 b, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil være forpligtet til at træffe afgørelse om, hvorvidt tilskadekomne har ret til at tage en uddannelse med uddannelsesgodtgørelse.

Sammenhængen til det tidligere afsnit, hvorefter skadelidte ikke kan forpligte AES til at indhente akter fra kommunen, er uklar.

Tilkendelse efter § 18b forudsætter at betingelserne i § 18a er opfyldt, herunder § 18a, stk. 2 om at der er indhentet oplysninger fra kommunen.

Bemærkninger, side 193

Det er det samlede varige mén som følge af en eller flere arbejdsskader, der indgår i vurderingen. Det betyder, at der kan være tale om både gamle og nye arbejdsskader, som tilsammen giver et mén på mindst 10 pct. uanset

hvor lang tid, der har været imellem skaderne. Et samlet mén på mindst 10 pct. vil f.eks. også kunne bestå af mén fra både en erhvervssygdom og en arbejdsulykke, mén på flere forskellige legemsdele og mén fra både afsluttede arbejdsskadesager og igangværende arbejdsskadesager.

Vil kriteriet også blive anset for opfyldt, når skadelidte anmoder om genoptagelse af en gammel afsluttet arbejdsskadesag fra inden lovændringens ikrafttræden, og der i forbindelse med behandlingen af genoptagelsessagen skabes formodning for, at ménet nu er på 10 % eller derover?

Bemærkninger, side 196

Hvis tilskadekomne har arbejdet inden for flere forskellige arbejdsområder og evt. har flere forskellige uddannelser, der fortsat kan anvendes, kan der i vurderingen lægges vægt på, om tilskadekomne vil kunne arbejde inden for ét af disse arbejdsområder eller én af disse uddannelser på fuld tid. Hvis tilskadekomne på skadestidspunktet f.eks. arbejde som gartner, men også har en kontoruddannelse, vil der kunne lægges vægt på, om tilskadekomne enten kan varetage et job på fuld tid inden for gartnerområdet eller inden for kontorområdet.

Er det korrekt forstået, at skadelidtes indtjening i det alternative erhverv er underordnet, og at der alene lægges vægt på kriteriet om 'fuld tid'?

Altså, at hvis skadelidte kan overgå til blot en eller anden form for anden beskæftigelse på fuld tid, uanset indtjeningen i dette erhverv, er skadelidte ikke berettiget til uddannelsesgodtgørelse, men må i stedet nøjes med at få erhvervsevnetabsersstatning svarende til dette erhverv?

Bemærkninger, side 197

Ved vurderingen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønne, hvilken løn tilskadekomne kan forventes at få efter skaden, f.eks. i en deltidsstilling inden for sit hidtidige arbejdsområde eller i en stilling inden for et andet arbejdsområde, herunder f.eks. i en ufaglært stilling. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal herefter vurdere, om tilskadekomne

kan forventes af få bedre indtjeningsmuligheder med en ny uddannelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan ved vurderingen lægge vægt på relevante lønstatistikker.

Disse to afsnit angiver noget forskelligt. I første afsnit skal alene laves en lønvurdering af, hvad indtjeningen teknisk set kan være i et givent arbejde. I andet afsnit inddrages indtjeningsmuligheder mere generelt, herunder sandsynligheden for, at skadelidte overhoved vil kunne få et sådant arbejde.

Bemærkninger, side 200

I forhold til at kunne varetage et ordinært job på almindelige vilkår vil det forudsætte, at tilskadekomne skal forventes at kunne varetage et ordinært job på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, hvor der ikke gives økonomisk støtte til lønnen eller til personen som led i en ansættelse efter de sociale kapitler. I den forbindelse er der ikke noget til hinder for, at jobcenteret bevilger hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. til tilskadekomne for at fremme, at tilskadekomne opnår eller fastholder ordinær ansættelse.

Disse to sætninger er indbyrdes modstridende. I første afsnit angives, at det er et eksplicit krav efter loven for at bevilge uddannelsesydelse, at skadelidte vil kunne varetage et ordinært arbejde på almindelige arbejdsvilkår. I andet afsnit angives modsætningsvist, at uddannelsesydelse også vil kunne bevilges, hvis den skadelidte er afhængig af hjælpemidler og handicapstøtte fra kommunen for at komme i beskæftigelse.

Bemærkninger, side 201

Hvis tilskadekomne opfylder betingelserne i § 18 a, stk. 1, nr. 2-4, og kravene til uddannelsen i § 18 a, stk. 2, nr. 1 og 2, er opfyldt, har tilskadekomne ret til at deltage i ordningen med uddannelsesgodtgørelse, når vedkommende optages på uddannelsen.

Det bør indføres i forarbejderne, at når skadelidte påbegynder en uddannelse med ret til uddannelsesgodtgørelse har skadelidte allerede i kraft af AES' afgørelse automatisk opfyldt sin tabsbegrænsningspligt efter både arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven.

Retspraksis har forudgående skabt usikkerhed om, hvorvidt dette var tilfældet, når skadelidte var bevilget revalideringsydelse af kommunen under uddannelsen.

Bemærkninger, side 202

Det følger af bestemmelsen, at tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen både skal opfylde betingelserne i § 18 a, stk. 1, nr. 2-4 og § 18 a, stk. 2. Det betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på tidspunktet for afgørelsen efter § 18 b, stk. 1, fortsat skal vurdere, at tilskadekomne er uden for beskæftigelse eller i en opsigelsesperiode, der udløber inden start på uddannelsen, at tilskadekomne skønnes fremover ikke at kunne anvende sin erhvervsmæssige uddannelse eller varetage et arbejde inden for tidligere arbejdsområder på fuld tid, og at tilskadekomne skønnes med en erhvervskompetencegivende uddannelse at få bedre indtjeningsmuligheder end uden uddannelsen.

Beskæftigelsesmulighed bør også indgå i vurderingen - altså om skadelidte har en realistisk formodning for overhoved at få et relevant arbejde uden uddannelsen.

Bemærkninger, side 204

Tilskadekomne, som undervejs i uddannelsen ønsker at foretage et skift i uddannelse, vil kunne gøre dette efter en ny konkret vurdering, jf. § 18 a, og en ny afgørelse, jf. § 18 b.

Det vil være ønskværdigt, at det præciseres, at skadelidte kan skifte uddannelse efter forgodtbefindende, herunder eksempelvis hvis skadelidte efter studiestart konstaterer ikke at have interesse for det første uddannelsesområde alligevel.

Bemærkninger, side 205

Som følge af bestemmelsen vil udbetalingen af uddannelsesgodtgørelse ophøre uden en ny afgørelse herom, når perioden for tilkendelsen udløber. En eventuel forlængelse eller afkortning af tilkendelsesperioden vil kræve en ny afgørelse.

Forudsætter en ny afgørelse, at skadelidte eksplicit anmoder om en sådan, eller vil AES skulle tage stilling ex officio ved orientering om f.eks. barsel eller længerevarende sygefravær?

Bemærkninger, side 205

Tilskadekomne vil i øvrigt have mulighed for at anmode Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at tage stilling til erhvervsevnetabet, jf. § 17. Hvis tilskadekomne under uddannelsen når folkepensionsalderen, stopper udbetalingen af uddannelsesgodtgørelse.

Bør præciseres, således at formuleringen eksempelvis lyder "Tilskadekomne vil kunne være berettiget til midlertidigt erhvervsevnetab under den resterende del af uddannelsen..."

Bemærkninger, side 207

Det forventes, at der bl.a., vil kunne blive fastsat regler, som kan understøtte, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vejleder tilskadekomne grundigt om vedkommendes forpligtelser i forbindelse med afgørelser om uddannelsesgodtgørelse, samt hvilken betydning det kan få for vurderingen af vedkommendes tabsbegrænsningspligt, jf. 17, stk. 2, hvis uddannelsen ikke gennemføres.

Henvisningen skulle antageligt rettelig have været til § 17, stk. 4.

Bemærkninger, side 209

Hvis tilskadekomne ønsker at få uddannelsesgodtgørelse igen efter endt orlov, vil det kunne ske efter en ny visitationsproces, jf. § 18 a, og en ny afgørelse om tilkendelse af uddannelsesgodtgørelse, jf. § 18 b.

Vil visitation både kunne ske til fortsættelse af uddannelsen fra samme niveau, som inden orlov, og til fornyet start fra uddannelsens begyndelse?

Bemærkninger, side 211

Det foreslås i § 18 c, stk. 3, 3. pkt., at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ligeledes træffer afgørelse om, at uddannelsesgodtgørelsen ophører, når tilskadekomne orienterer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om forventet længerevarende sygdom i mere end seks måneder. Forslaget medfører, at hvis tilskadekomne giver besked til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med lægelig dokumentation om, at vedkommende forventes at være syg i mere end 6 måneder, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe afgørelse om, at uddannelsesgodtgørelsen ophører. Afgørelsen vil i så fald kunne træffes inden tilskadekomne har været syg i seks måneder.

Ved orientering om fremtidig forventelig sygdom, f.eks. en forestående operation, forudsættes ophør først at ske ved sygeperiodens start og ikke ved orienteringen til AES.

Bemærkninger, side 214

Hvis tilskadekomne ikke på anden måde udnytter sin resterhvervsevne, vil det efter reglerne om tabsbegrænsningspligt kunne få betydning for udmålingen af erstatningen. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at tilskadekomne ikke i tilstrækkelig grad har medvirket til at afklare eller forbedre erhvervsevnen ved at gennemføre uddannelsen, kan dette medføre, at erstatningen for tab af erhvervsevne nedsættes, eller at tilskadekomne slet ikke har ret til erstatning.

Dette er i modstrid med angivelserne tidligere i lovforslaget om, at deltagelse i uddannelse med uddannelsesgodtgørelse er valgfri og at manglende deltagelse ikke kan sanktioneres.

Bemærkninger, side 214

Skyldes den manglende gennemførelse i stedet, at tilskadekomne f.eks. ikke finder uddannelsen tilstrækkeligt udfordrende eller interessant, vil det kunne tale for, at tilskadekomne ikke har gjort tilstrækkeligt for at forbedre sin erhvervsevne. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal i vurderingen af tabsbegrænsningspligten i øvrigt inddrage, i hvilket omfang tilskadekomne i øvrigt udnytter sin resterhvervsevne. Det vil således fortsat være muligt for tilskadekomne, som fortsat har arbejdsevne, at vælge at tage f.eks. ufaglært job i stedet for at færdiggøre uddannelsen med uddannelsesgodtgørelse.

Det vil modvirke incitamentet til at tage en uddannelse markant, hvis skadelidte kan risikere at blive sanktioneret på sit erhvervsevnetab, hvis vedkommende i løbet af uddannelsen ikke alligevel finder denne interessant.

Bemærkninger, side 217

Uddannelsesgodtgørelsen vil være skattepligtig.

Det forudsættes, at der sker konsekvensændring af Kildeskatteloven, således at AES er indeholdelsespligtig af A-skat på uddannelsesgodtgørelse.

Bemærkninger, side 217

Det betyder, at øvrig A- og B-indkomst ud over uddannelsesgodtgørelsen, som vil være A-indkomst, som udgangspunkt skal fradrages i uddannelsesgodtgørelsen, inden den udbetales. A-indkomst er alle former

for vederlag i penge for personligt arbejde i tjenesteforhold. Det er f.eks. løn, sygedagpenge, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser.

Det synes ikke at fremgå, om uddannelsesgodtgørelse betales månedsvist forud eller bagud. Ydelser efter arbejdsskadesikringsloven betales sædvanligvis månedsvist forud.

Stort set alle modregningseguede ydelser betales månedsvist bagud, og der må derfor forventes betydelige administrative udfordringer med at modregne disse i den korrekte måneds uddannelsesgodtgørelse.

Bemærkninger, side 217

Størrelsen på den månedlige udbetaling af uddannelsesgodtgørelse vil dermed kunne variere, afhængig af, hvilken anden A- og B-indkomst tilskadekomne har haft. Det forventes dog ikke, at tilskadekomne i væsentligt omfang vil have anden indkomst end uddannelsesgodtgørelse.

Et meget stort antal erhvervsuddannelser giver ret til elevløn under praktikforløb.

Bemærkninger, side 225

Hvis tilskadekomne allerede har fået udbetalt en kapitaliseret erstatning for en tidligere arbejdsskade, som indgår i de mindst 10 pct. mén, jf. § 18 a, stk. 1, nr. 1, vil denne erstatning dog ikke kunne kræves tilbagebetalt, jf. forslaget til § 18 e, stk. 3.

Ordet 'erstatning' i første linje bør præciseres til 'erhvervsevnetabserstatning'.

Bemærkninger, side 245

Arbejdsfri indtægter som private pensioner, renter, aktieudbytte, indkomster ved udlejning af ejendomme og lignende indgår ikke i årslønnen. Derudover vil fremtidig mistet efterlønspræmie fremover ikke indgå i årslønnen, idet det ikke indgår i den faktiske samlede indkomst ved arbejde de foregående 5 år forud for arbejdsskaden.

Såfremt hensigten er, at efterlønspræmier i det hele taget ikke skal kunne indgå i årslønsfastsættelsen, er formuleringen misvisende, idet den alene henviser til potentielle fremtidigt optjente efterlønspræmier.

Er skadelidte allerede i optjeningsperioden, vil den aktuelle formulering da modsætningsvist skulle læses sådan, at allerede optjente efterlønspræmier før skaden vil skulle indgå i årslønnen, dvs. svarende til den administrative praksis før U.2019.425Ø.

Bemærkninger, side 247

Tilskadekomne med enkeltstående sygeperioder, der har påvirket lønnen 12 måneder forud for skaden, vil få fastsat årslønnen efter hovedreglen i § 24, stk. 1, 1. pkt., svarende til den samlede faktiske årsløn i det bedste af de sidste 5 år.

Formuleringen er let misvisende, eftersom personer med længerevarende/kronisk sygdom også vil få fastsat årslønnen efter hovedreglen i § 24, stk. 1.

Bemærkninger, side 247

Tilskadekomne, der har haft forbigående eller enkeltstående arbejdsløshedsperioder, tilbagevendende ledighed (sæsonledighed) før arbejdsskadens indtræden, vil få fastsat årslønnen på baggrund af den faktiske samlede indkomst ved arbejde i det bedste af de sidste 5 år forud for arbejdsskadens indtræden.

Samme som foregående. Formuleringen er let misvisende, eftersom personer med længerevarende ledighed også vil få fastsat årslønnen efter hovedreglen i § 24, stk. 1.

Bemærkninger, side 249

Bliver tilskadekomne opmærksomme på, at oplysningerne i indkomstregisteret ikke er korrekte, må tilskadekomne tage initiativ til at få oplysningerne i indkomstregisteret korrigeret. Ændres oplysningerne i indkomstregisteret, kan tilskadekomne eller efterladte anmode om at få sagen genoptaget. Det forudsættes, at betingelserne for genoptagelse, jf. forslaget til § 41, er opfyldt.

Dette er med overvejende sandsynlighed i strid med officialmaksimen. Bliver myndigheden bekendt med, at dens afgørelser er fejlbehæftede, er myndigheden forpligtet til at inddrage og vurdere oplysningerne allerede som de foreligger.

Der savnes desuden en stillingtagen til, hvordan retstilstanden er, når oplysningerne i Indkomstregisteret som sådan er faktisk korrekte i den forstand, at de afspejler den foretagne skatetekniske indberetning, men giver et åbenbart misvisende billede af skadelidtes indtægt i perioden.

Yderligere savnes en stillingtagen til forsikringssekskabets indsigelsesadgang, når oplysningerne i Indkomstregisteret er fejlbehæftede, idet selskabet ikke har adgang til at kræve Indkomstregisteret korrigeret.

Bemærkninger, side 255

Efter gældende praksis beregner arbejdsskademyndighederne årslønnen på baggrund af den periode, hvor tilskadekomne har været i arbejde, når tilskadekomne har haft fravær efter barselsloven inden for de sidste 12 måneder. Årslønnen reguleres, så den svarer til indkomsten ved arbejde uden den ekstraordinære nedgang i indkomsten ved arbejde, der er en følge af barselsloven.

Formuleringen 'fravær efter barselsloven' er misvisende og kan med fordel erstattes af 'graviditets- og barselsrelateret fravær'. Tilsvarende kan ordet 'barselsorloven' i sidste punktum med fordel erstattes af 'graviditet eller barsel'.

Bemærkninger, side 258

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at tilskadekomne har et sygt eller handicappet familiemedlem, og at det pågældende familiemedlem har et pasningsbehov. Tilskadekomne er omfattet af undtagelsen, hvis tilskadekomne opfylder betingelserne for at modtage økonomisk støtte efter kapitel 22 i lov om social service til pasningen af det syge eller handicappede familiemedlem. Det er et krav, at man får denne støtte. Med forslaget ændres den nuværende praksis i forhold til arbejdsskademyndighedernes skønsmæssige vurdering af pasningsbehovet.

Dette er en markant indskrænkning af virkningsområdet fra den politiske rammeaftale.

Særligt fremhæves, at

- støtte efter servicelovens kapital 22 er tidsbegrænset, jf. § 118a, stk. 3
- støtten i praksis udgør en fuldtidsansættelse, der i praksis umuliggør anden erhvervsaktivitet.

Dermed afskæres den kreds af lønmodtagere, som f.eks. indgår aftale med deres arbejdsgiver om at gå ned i tid for at pleje et sygt familiemedlem.

Bemærkninger, side 273

Hvis tilskadekomne eksempelvis har arbejdet i en periode på 4 måneder inden arbejdsskaden, omregnes indkomsten ved arbejde i de 4 måneder til et helt år. Alle lønandele, der indgår i indkomstregisteret, herunder blandt andet pensionsbidrag, atp-bidrag m.v. skal medregnes, når indkomsten ved arbejde omregnes til et helt indtægtsår. Omregning sker således i overensstemmelse med gældende praksis for omregning.

Beregning af årsindkomst på baggrund af oplysningerne i Indkomstregisteret vil give for lave værdier, når skadelidte kun har været kortvarigt på arbejdsmarkedet.

Indtægt registreres i Indkomstregisteret, når det udbetales, ikke når det optjenes.

En skadelidt, der kun har været ansat i 4 måneder, vil dermed have optjent feriepenge, afspadsering, bonus, fritvalg, søgnehelligdagstillæg, akkord og lignende, men næppe eller kun i begrænset omfang fået udbetaling herfra.

Bemærkninger, side 274

Hvis tilskadekomne får en reel løn, som modsvarer værdien af arbejdet, anvender arbejdsskademyndighederne efter gældende praksis lovens hovedregel. Årslønnen fastsættes ud fra den faktiske indkomst ved arbejde i året inden arbejdsskaden.

Sidste sætning stemmer ikke overens med den forudgående, hvor det angives at hovedreglen anvendes, altså det bedste af 5 års indkomst inden skaden.

Bemærkninger, side 275

For tilskadekomne, der på skadestidspunktet er bevilget eller visiteret til fleksjob før 1. januar 2013, fastsættes årslønnen på baggrund af antallet af timer og timelønnen i fleksjobbet.

Kan med fordel erstattes af

'... som en forholdsmæssig andel af skadelidtes indtægt i fleksjobbet, opgjort på baggrund af antallet af effektive arbejdstimer'.

Bemærkninger, side 276

*Er fleksjobbet etableret før den 1. januar 2013, fastsættes årslønnen skønsmæssigt ud fra en vurdering af, hvad tilskadekomne på skadestidspunktet kunne have tjent på det ordinære arbejdsmarked, hvis muligheden for fleksjob ikke havde været til stede. Dette fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse U-03-07. I denne vurdering indgår bl.a. de skånebehov, som tilskadekomne havde allerede inden arbejdsskaden, hvor mange timer tilskadekomne ville være i stand til at arbejde på det ordinære arbejdsmarked, tilskadekomnes evner og uddannelse og indtjeningsevnen i det job, tilskadekomne stod til rådighed for. Lønniveauet i fleksjobbet indgår som et moment i denne vurdering.
Det svarer til gældende regler og praksis.*

Dette er uoverensstemmende med foregående afsnit, hvor det angives, at

"For tilskadekomne, der på skadestidspunktet er bevilget eller visiteres til fleksjob før 1. januar 2013, fastsættes årslønnen på baggrund af antallet af timer og timelønnen i fleksjobbet."

Forudgående tages således afsæt i en konkret beregning baseret på det konkrete fleksjob.

I nærværende formulering tages der afsæt i en bred skønsmæssig betragtning af, hvordan indtægtsforholdene måtte antages at være på tværs af arbejdsmarkedet, og ud fra en præmis om, at muligheden for fleksjob ikke forelå.

Gældende regler og praksis svarer til sidstnævnte fremgangsmåde.

Bemærkninger, side 278

Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan træffe selvstændig afgørelse om årslønnen, indebærer dette tillige, at sagens parter som hidtil kan indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen efter lovens § 44. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan herunder for eksempel genvurdere den truffe afgørelse efter § 44, stk. 7-9 i arbejdsskadesikringsloven og bekendtgørelse nr. 1271 af 28. november 2019 i situationer, hvor tilskadekomne for eksempel indsender oplysninger om indkomst ved arbejde, der ikke fremgår af indkomstregisteret.

Der bør foreligge en stillingtagen til, om en klage over årslønsafgørelsen tillægges opsættende virkning i forhold til AES' fremtidige afgørelse om erhvervsevnetab, altså om opgørelse af erhvervsevnetab sættes i bero indtil Ankestyrelsens afgørelse i årslønssagen foreligger.

Bemærkninger, side 279

Erstatningen for tab af erhvervsevne beregnes herefter på grundlag af denne maksimale årsløn. Det betyder, at tilskadekomne med en højere indkomst ved arbejde end den maksimale årsløn ikke får kompensation for den del af indkomsten, der overstiger den maksimale årsløn.

Det vil være hensigtsmæssigt at præcisere, at erhvervsevnetabsprocenten efter gældende ret fastsættes med afsæt i skadelidtes samlede indtjening, uden reduktion til årslønsmaksimum, og at samme retstilstand opretholdes med lovændringen.

Bemærkninger, side 280

De beløb, der er fastsat i loven, er fastsat i et grundniveau fra 2003. Beløbene er reguleret årligt, jf. oven for.

Bør præciseres til "... der er fastsat i den nuværende arbejdsskadesikringslov..."

Bemærkninger, side 289

Med forslaget vil det blive sikret, at enhver form for erstatning, godtgørelse m.v., som en erstatningsansvarlig skadevolder, dennes ansvarsforsikringsselskab eller et forsikringsselskab, hvori der er tegnet voldsskadeforsikring efter § 49 a, har udbetalt til tilskadekomne eller efterladte efter erstatningsansvarsloven, i anledning af en arbejdsskade, vil kunne kræves refunderet af arbejdsulykkesforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i det omfang, der er tale om erstatning

og godtgørelse mv. af en art, som tilskadekomne har ret til efter arbejdsskadesikringsloven i anledning af arbejdsskaden for samme tidsrum, og som ikke er udbetalt på det tidspunkt, hvor arbejdsulykkesforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bliver gjort bekendt med kravets eksistens.

Formuleringen "... af en art, som..." udgør en meningsforstyrrende fejl. Ordet 'en' skal erstattes af ordet 'samme'.

Bemærkninger, side 289

Det bliver dermed muligt for ansvarsforsikringsselskaberne også at udbetale erstatning for tab af erhvervsevne efter §§ 5 og 8 i erstatningsansvarsloven, uanset der verserer en arbejdsskadesag.

Slutningen af afsnittet bør omformuleres til "... uanset at der endnu ikke er truffet afgørelse om erhvervsevnetab i en sideløbende arbejdsskadesag."

Ellers vil det intenderede ikke være muligt som følge af U.1995.843H.

Bemærkninger, side 289

Når afgørelsen om tilkendelse af uddannelsesgodtgørelse foreligger, kan ansvarsforsikringsselskabet ligeledes rejse et refusionskrav mod Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Ansvarsforsikringsselskaberne kan derfor som efter gældende praksis underrette Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller arbejdsskadesikringsselskabet om, at der verserer en ansvarssag.

Placeringen af disse afsnit i en kontekst, hvor der redegøres for erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven, giver anledning til en fejlopfattelse af, at der skulle være adgang for ansvarsselskabet til at indtræde i retten til uddannelsesgodtgørelse med et udbetalt erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven, hvilket ikke er tilfældet.

Der er antageligt tale om en manglende konsekvensrettelse fra tidligere fremsendte udkast til lovforslag af 10. april 2023, hvori der fejlagtigt var lagt til grund, at midlertidigt erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven var en løbende ydelse, der kunne ske modregning i med andre løbende ydelser, herunder uddannelsesgodtgørelse.

Bemærkninger, side 290

Forslaget indebærer videre, at uddannelsesgodtgørelse efter § 18 b i arbejdsskadesikringsloven også anses for erstatning af samme art som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for tab af erhvervsevne efter §§ 2, 5 og 8 erstatningsansvarsloven.

Sidste led i passagen er en fejl og udtryk for manglende konsekvensrettelse.

Uddannelsesgodtgørelse er en løbende ydelse, og er af 'samme art' som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven og midlertidigt erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven.

Erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven (både midlertidigt og varigt) er et kapitaliseret engangsbeløb af samme art som endeligt erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven (både løbende og kapitaliseret).

Bemærkninger, side 290

Forslaget indebærer, at refusionskravet fra den ansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringselskab højst kan udgøre det beløb, som er tilkendt tilskadekomne efter arbejdsskadesikringsloven, og at refusionskravet kun kan vedrøre den samme periode, hvor der er udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne eller erhvervsevnetabserstatning efter erstatningsansvarsloven. Dette gælder, uanset om der er tale om en midlertidig eller endeligt fastsat erstatning.

Misvisende formulering. Erhvervsevnetabserstatning efter erstatningsansvarsloven (midlertidigt og endeligt) udgør et kapitaliseret engangsbeløb og betales ikke for en periode.

Formuleringen er udtryk for manglende konsekvensrettelse fra tidligere udkast til lovforslag, hvor det fejlagtigt var lagt til grund, at erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven udgjorde en løbende ydelse.

Bemærkninger, side 291

Derudover medfører forslaget, at arbejdsulykkesforsikringsselskabet (for så vidt angår ulykker) eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (for så vidt angår erhvervssygdomme) skal udbetale et eventuelt overskydende beløb til tilskadedkomne eller efterladte, når erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven overstiger det beløb, der er udbetalt efter erstatningsansvarsloven.

Det vil være formålstjenesteligt, at det her præciseres, at for de beløb, der tilkendes som skattepligtige ydelser, er det bruttoværdien, der beregnes, og for skattefri beløb er det selve det opgjorte skattefri krav.

Bemærkninger, side 291

Det foreslås som nyt § 29, stk. 2, 3. pkt., at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter § 2 i lov om erstatningsansvar sidestilles med erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17.

Se tidligere noter herom. Det er væsentligt, at det præciseres, at tabt arbejdsfortjeneste kun sidestilles med løbende midlertidigt erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven.

Endeligt erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven (løbende og kapitaliseret) sidestilles med erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven (midlertidigt og endeligt).

Bemærkninger, side 304

Med forslaget til § 41, stk. 1, 2. pkt., vil det som noget nyt være en betingelse

for genoptagelse på foranledning af tilskadekomne eller efterladte, at tilskadekomne eller efterladte dokumenterer, at der foreligger nye oplysninger, som indebærer en vis sandsynlighed for, at en genoptagelse vil føre til en ændret materiel afgørelse, og at den, der beder om genoptagelse, dokumenterer dette.

Der mangler en stillingtagen til konsekvenserne for forsikringsselskaber.

Er deres adgang til at bede om genoptagelse og ophævelse af en tidligere anerkendelse ligeledes begrænset til 5 år?

Skadens formelle anerkendelse efter ASL er dikterende for forældelsesfristens længde i en sideløbende EAL-sag, jf. ASL § 36, stk. 2, jf. stk. 3.

Det har dermed afgørende betydning for EAL-sager om forsikringsselskabet har adgang til flere år efter skaden at få genbehandlet spørgsmålet om anerkendelse eller ej.

Bemærkninger, side 308

Med forslaget vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne afvise en anmodning om genoptagelse uden videre behandling, hvis anmodningen er ubegrundet, for eksempel fordi tilskadekomne uden dokumentation alene oplyser at have det helbredsmæssigt dårligere eller være i en ny beskæftigelsesmæssig situation, uden at sandsynliggøre, at ændringerne i helbreds- eller beskæftigelsessituationen er en følge af arbejdsskaden.

Der bør redegøres nærmere for samspillet med lovforslaget om at afgrænse skadelidtes adgang til domstolsprøvelse, hvis den administrative klageadgang ikke er udnyttet.

Har skadelidte f.eks. bedt om genoptagelse, der afvises grundet utilstrækkelig dokumentation, og indsender skadelidte ved senere lejlighed dokumentation, vil der være risiko for en situation, hvor adgangen til domstolsprøvelse afskæres allerede fordi skadelidte ikke påklagede det første afslag på genoptagelse.

Bemærkninger, side 308

Desuden

forudsættes det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gør tilskadekomne opmærksom på, at manglende medvirken vil kunne medføre, at sagen må afgøres på det foreliggende grundlag, og at det vil kunne betyde, at sagen ikke kan genoptages. Det forudsættes, at vejledningen af tilskadekomne kan ske på et generelt niveau, f.eks. på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside, og som udgangspunkt ikke skal ske specifikt i forhold til den enkelte sag.

En uspecifik henvisning til en generisk vejledning vil antageligt være i strid med Ombudsmandens praksis.

ASK har tidligere fået kritik fra Ombudsmanden fordi klagevejledningen var for generel og uspecifik i forhold til de konkrete afgørelser.

Bemærkninger, side 316

Forslaget indebærer derfor, at en sagspart kun kan anlægge sag ved domstolene vedrørende afgørelser om spørgsmål i sagen, som Ankestyrelsen har truffet afgørelse om. Det bemærkes, at Ankestyrelsen ikke er bundet af sagens parter i forhold til klagetemaet og kan vælge at udvide prøvelsen til andre spørgsmål end dem, der konkret er klaget over. Hvis Ankestyrelsen af egen drift udvider prøvelsen, kan alle spørgsmål, som Ankestyrelsen har truffet afgørelse om, indbringes for domstolene.

Det bør tydeliggøres, at skadelidte har ret til genoptagelse, hvis et andet element i afgørelsen beror på det påklagede forhold.

Får skadelidte f.eks. medhold i en klage over årslønsfastsættelsen, som erhvervsevnetabsprocenten er fastsat på baggrund af, vil skadelidte have krav på genoptagelse af erhvervsevnetabet, uanset at der ikke særskilt er klaget over dette.

Bemærkninger, side 317

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal vejlede om, at søgsmålet alene kan anlægges mod Ankestyrelsen. Ligeledes skal forsikringselskaber, som er omfattet af forsøgsordningen med afgørelseskompetence, vejlede om, at sagen ikke kan indbringes for domstolene, før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har været anmodet om at træffe afgørelse og sagen har været behandlet i det administrative rekurs system.

Vejledningen bør udfærdiges af AES for at undgå, at forsikringselskabernes vejledninger ikke bibringer skadelidte den klarhed, som et så væsentligt forhold kræver.

Bemærkninger, side 321

Formålet med forslaget er at sikre, at arbejdsgivere, som er sikringspligtige for sine ansatte efter arbejdsskadesikringsloven, frivilligt kan tegne en voldsskedeforsikring, som giver de ansatte ret til erstatning efter lov om erstatningsansvar.

Formuleringen er misvisende, derved at visse arbejdsgivere er forpligtede til at tegne voldsskedeforsikring.

Bemærkninger, side 321

Efter forslaget kan der tegnes en forsikring, som dækker erstatning efter lov om erstatningsansvar. Det betyder, at forsikringen vil omfatte de poster, som dækkes efter erstatningsansvarsloven, og som ikke dækkes efter lov om arbejdsskadesikring.

Formuleringen er forkert. Ordet 'kan' i første linje skal erstattes med ordet 'skal'.

Bemærkninger, side 323

Forslaget skal sikre, at visse arbejdsgivere forpligtes til at tegne en forsikring, som dækker erstatning efter lov om erstatningsansvar for visse ansatte, der er i en særlig risiko for at blive udsat for vold, trusler eller andre voldsomme hændelser for de ansatte på arbejdspladsen, som er omfattet af arbejdsgivers sikringspligt efter § 48 i lov om arbejdsskadesikring.

Formuleringen er let misvisende. Der skal tegnes forsikring for samtlige ansatte, såfremt virksomhedens arbejdsområder ligger indenfor visse nærmere definerede fagområder.

Bemærkninger, side 323

Forslaget vil ikke omfatte personer, der er ansat af en anden arbejdsgiver, og som har deres gang på institutionen/boformen eller dens område, f.eks. et privat rengøringspersonale. Disse personer vil kunne sikres af deres egen arbejdsgiver.

Det angivne i sidste afsnit er ikke korrekt. Virksomheden forsikrer skadevolderens person og handlinger. Den ansatte kan alene støtte ret på den forsikring, der er tegnet fsva. skadevolderen, og en medarbejder vil ikke kunne sikres af sin egen arbejdsgiver, jo mindre denne arbejdsgiver også er beskæftiget indenfor et fagområde, hvor der drages omsorg for borgere, beboere, indsatte etc. med sikringspligt.

Bemærkninger, side 324

Forslaget vil betyde, at arbejdsgivere, som har pligt til at tegne eller vælger at tegne en forsikring for ansatte, der er i særlig risiko for at blive udsat for voldelige hændelser i forbindelse med arbejdet, skal tegne en udvidet arbejdsulykkesforsikring, som også dækker skader, som skyldes vold, i samme forsikringssselskab, som arbejdsgiveren i forvejen har tegnet forsikring mod ulykker, jf. § 50.

Det er ikke korrekt. Der tegnes ikke forsikring 'for ansatte'. Det er skadevolderens person, som forsikres, og alle medarbejdere hos den pågældende arbejdsgiver kan støtte ret på forsikringen.

Der er endvidere ikke tale om en 'udvidet arbejdsulykkesforsikring'. Den betegnelse dækker over en helt tredje forsikringstype. Den korrekte terminologi er 'voldsskedeforsikring'.

Bemærkninger, side 324

Forslaget vil medføre, at arbejdsgivere, som har pligt til at tegne en voldsskedeforsikring efter forslaget til stk. 2, eller som vælger at tegne voldsskedeforsikring efter forslaget til stk. 1 og 3, jf. dog stk. 4, kun kan forsikre sig efter loven i selskaber, som både udbyder ulykkesforsikring efter arbejdsskadesikringsloven og voldsskedeforsikring som en del af arbejdsulykkesforsikringen.

Betegnelsen 'ulykkesforsikring efter arbejdsskadesikringsloven' er forkert og misvisende. Den korrekte terminologi er 'arbejdsskedeforsikring'.

Bemærkninger, side 327

Der lægges med bemyndigelsesbestemmelsen ikke op til, at beskæftigelsesministeren kan udvide gruppen af forsikringspligtige arbejdsgivere. Beskæftigelsesministeren kan dog efter forhandling med de i bestemmelsen anførte ministre fastsætte nærmere regler om, at arbejdsgivere med ansatte, der i fremtiden bliver beskæftigede med opgaver, som måtte træde i stedet for eller afløse en eller flere af ovennævnte omsorgs- og undervisningsopgaver, omfattes af forsikringspligten, jf. § 49 a, stk. 2.

Det modsatte vil være svært hensigtsmæssigt.

Forslaget fremsættes som en nyskabelse i en omfattende arbejdsskadereform, og erfaringsmæssigt konstateres der i praksis ofte et større antal forglemmelser, som kræver efterfølgende korrektion.

Det vil være gavnligt, hvis disse ville kunne tilføjes listen på ministerielt niveau frem for at forudsætte en lovændring.

Bemærkninger, side 328

Der lægges ikke op til at fastsætte regler om, at arbejdsgivere har pligt til at anmelde skaden til forsikringsselskabet, hvis ikke tilskadekomne har fremsat ønske herom. Arbejdsgivere, som har pligt til at anmelde skaden som en arbejdsskade i overensstemmelse med anmeldelsespligten i arbejdsskadesikringslovens § 31, vil kunne anmelde den voldsomme hændelse til forsikringsselskabet samtidig med anmeldelsen af arbejdsskaden, hvis tilskadekomne ønsker det.

Der savnes en præcisering af, hvem der har ret til at anmelde.

Efter almindelige forsikringsprincipper er det kun den part, som har tegnet forsikringen, der kan vælge at udnytte denne. Skadelidte kan ikke.

Kan skadelidte foretage selvstændig anmeldelse til voldsofferforsikringen - og hvis ikke, hvad stiller skadelidte da op, hvis arbejdsgiver nægter at anmelde?

Ved at nægte at anmelde, vil arbejdsgiver da i givet fald ensidigt kunne fratage den skadelidte retten til dækning under lovens bestemmelser om voldsskadeforsikring.

Bemærkninger, side 328

Det forudsættes videre, at der vil blive fastsat regler om sagens oplysning, herunder om tilskadekomnes medvirken hertil, som svarer til reglerne i offererstatningsloven.

Dette er strengt taget overflødigt.

Voldsskadeforsikringen er en helt almindelig ansvarsforsikring, som i forvejen er en alment kendt og anvendt forsikringstype.

Der er ikke noget behov for at fastsætte nærmere regler om, hvordan en anmeldelse til et ansvarsforsikringsselskab skal ske.

Bemærkninger, side 328

Desuden kan tilskadekomne efter reglerne i offererstatningsloven forpligtes til at medvirke til sagens behandling i det omfang, det er nødvendigt. Hvis tilskadekomne ikke medvirker, vil det blive muligt for forsikringsselskabet eller den selvforsikrede enhed at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Reglerne om sagens oplysning, ansøgerens medvirken og muligheden for at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag i offererstatningsloven svarer til reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Dette afsnit forvirrer og er misvisende.

Regler i offererstatningsloven vedrører samspillet mellem skadelidte og et offentligt myndighedsorgan.

Voldsoffererstatning handler om skadesbehandling under en almindelig ansvarsforsikring, der behandles på sædvanligt civilretsligt grundlag.

Der kan ikke drages paralleller mellem de to.

Bemærkninger, side 329

Det foreslås som § 49 b, stk. 1, 1. pkt., at forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver, jf. § 48, stk. 5, træffer afgørelse om, hvorvidt en personskade er dækket af voldsskadeforsikringen, jf. § 49 a, stk. 1, og eventuel udmåling af erstatning eller godtgørelse efter lov om erstatningsansvar.

Voldsoffererstatning er en almindelig civilretslig ansvarsforsikring.

Forsikringsselskabet har ikke nogen afgørelseskompetence, men kan på almindeligt aftaleretsligt grundlag sende skadelidte sin vurdering af, hvordan man mener sagen bør løses.

Bemærkninger, side 329

Forslaget betyder, at det vil være forsikringsselskabet eller den selvforsikrede enhed, som både skal vurdere, om der er tale om en hændelse, som er omfattet af voldsskadeforsikringen efter § 49 a, og herefter træffe afgørelse om en eventuel erstatning eller godtgørelse efter erstatningsansvarsloven.

Det anførte er misvisende.

En afgørelse er en offentligretlig myndighedsbeslutning med klageadgang.

Forsikringsselskabet vil i voldsoffersager være en almindelig civilretslig part, der kommer med et aftaleretsligt tilbud til skadelidte om, hvordan de mener sagen kan løses.

Bemærkninger, side 330

Hvis en part er uenig i afgørelsen om, hvorvidt hændelsen er omfattet af voldsskadeforsikringen efter § 49 a, eller udmålingen af en erstatning eller godtgørelse, kan afgørelsen om erstatning eller godtgørelse efter erstatningsansvarsloven truffet af forsikringsselskabet eller den selvforsikrede enhed genoptages efter de gældende regler i § 11 i erstatningsansvarsloven.

Dette er fejlbehæftet. Uenighed og genoptagelse har ikke noget med hinanden at gøre.

Hvis skadelidte er uenig i forsikringsselskabets vurdering, vil skadelidte skulle udtage stævning ved domstolene.

Genoptagelse handler om den situation, at forsikringsselskabet har udbetalt erstatning, som skadelidte accepterede og var tilfreds med - og skadelidtes tilstand da senere forværres, således at der opstår nye krav.

Bemærkninger, side 330

Hvis en part er uenig i afgørelsen om, hvorvidt hændelsen er omfattet af voldsskadeforsikringen efter § 49 a og/eller udmålingen af en erstatning eller godtgørelse, må sagen rejses over for forsikrings-selskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver, eventuelt som civil søgsmål.

'Eventuelt' bør udgå.

Er skadelidte uenig i forsikrings-selskabets vurdering, er skadelidtes eneste mulighed for at opnå et andet udfald at forfølge kravet ved domstolene.

Bemærkninger, side 331

Bestemmelsen har til formål at sikre en hurtig udbetaling af erstatning og godtgørelse til tilskadekomne. I overensstemmelse med den almindelige regel om forrentning ved forsinket betaling efter arbejdsskadesikringslovens § 26, stk. 3, vil beløbet blive forrentet fra udløbet af 14-dages-risten, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Formuleringen vil have det modsatte resultat, og medvirke til at sager behandles langsommere, idet krav ikke vil blive tilskrevet renter, mens de ligger stille hos forsikrings-selskabet.

Herudover udvandes værdien af erstatningen gradvist, mens sagen ligger hos forsikrings-selskabet, idet skadelidte bærer værditabet som følge af inflation.

Selskabet har dermed intet incitament til at behandle sagerne hurtigt. Tværtimod.

Forrentning bør ske efter reglerne i EAL § 16, stk. 2 frem for efter ASL, herunder også da samtlige ydelser efter voldsskadeforsikringen er EAL-krav og behandles som sådanne.

Bemærkninger, side 335-340

Der ses ikke at fremgå bemærkninger til lovforslagets nr. 59.

Bemærkninger, side 345

Forsikringssselskaberne, der indgår i forsøget, vil få tillagt kompetence til at foretage de retlige og lægefaglige vurderinger, der skal foretages med henblik på en afgørelse af, om en ulykke kan anerkendes som arbejdsulykke, og træffe afgørelse herom. Det drejer sig om den juridiske vurdering af, om tilskadekomne var berettiget efter arbejdsskadesikringsloven på skadestidspunktet, jf. lovens §§ 2-4. Det drejer sig videre om den juridiske og lægefaglige vurdering af, om pågældende har været udsat for en hændelse eller påvirkning på arbejdet, der har medført en personskade efter lovens §§ 5 og 6.

Der savnes en stillingtagen til, hvordan interessekonflikten imødegås derved, at forsikringssselskaberne er skadelidtes modparter i sagen, og at deres opgave er et reducere erstatningsudbetalingerne mest muligt.

Det meget store antal retssager, som forsikringssselskaberne årligt fører mod Ankestyrelsen for at få reduceret eller ophævet erstatning, vidner om en vis nidkærhed hermed.

Bemærkninger, side 345

Afviser forsikringssselskabet sagen, sender selskabet kun sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvis tilskadekomne anmoder om det.

Sagen bør automatisk sendes til AES, hvis forsikringssselskabet afviser den, altså således at selskabet alene kan træffe endelig afgørelse om anerkendelse, ikke afvisning.